موازین در عمل؛ احتیاط، اخلاص و ...

این یک احتمال است که «موازین» حوزه‌هایی دارد. این سه تا بود. شما خیلی بیشتر می‌توانید پیدا کنید. در همان اعمال و رفتار می‌توانید در حوزه‌های مختلف میزان داشته باشید. حوزه‌های اخلاص نیت، حوزه‌های احتیاط در عمل، حوزه‌های مساهله نکردن در انجام عمل، نه احتیاط. یعنی با نظم و ضبط و با دقت انجام دادن. همه‌ی این‌ها، حوزه‌هایی است که «خفّت موازینه و ثقلت موازینه». باراه عرض کرده‌ام؛ به خیالم اینطور می‌رسد: کسی که سر جایش اهل احتیاط است، وقتی هیچ عسر و حرجی ندارد، خداوند از قلب او آگاه است که احتیاط را ترک نمی‌کند، این در حوزه‌ی احتیاط «ثقلت میزانه» است. اگر هم یک جایی گیر افتاد که به‌خاطر ضرورت خلاف احتیاط بکند، حتی آثار وضعی را هم، خداوند متعال برای او جبران می‌کند. من که اینطور خیال می‌کنم. یعنی این جور نیست که خدا بگوید: تو یک عمر به‌خاطر من درجایی‌که عسر نبود احتیاط کردی، حالا که گیر افتادی و خلاف احتیاط اقتحام کردی، حالا هم اگر شراب را به زور خوردی مست هم می‌شوی! خیر؛ اینطور نیست. شواهدی هم دارد. چه قضایایی نقل شده است! کسی که گیر بیافتد، ولی سیره او در احتیاط بوده است، خدای متعال در آنجا امر بنده اش را مدیریت می‌کند. منظور اینکه این یک معنای «موازین» است که به‌معنای حکم است.

بازبینی #2
ایجاد شده 13 فوریه 2024 14:35:53 توسط ... .
به روزرسانی شده 15 فوریه 2024 11:52:13 توسط ... .